

ÅBN DØREN FOR ABRAHAMS VELSIGNELSER

Søster Julie B. Beck

Hjælpeforeningens hovedpræsident
CES-foredrag for unge voksne • 2. marts 2008 • Brigham Young University

Hvilket stort privilegium det er at tale til jer, en kongelig slægt, som blev udvalgt før grundlæggelsen af verden for at komme frem i denne tid for at udføre et vigtigt værk. Jeg har mødt mange af jer under mit virke i Kirken, og jeg er blevet imponeret over jeres åndrigheid og gode karakter. Jeg kan se jer for mig nu i jeres forsamlinger over hele verden fra USA, Mexico, Brasilien og andre lande i Sydamerika til Filippinerne, Japan, Korea og mange europæiske lande. Jeg har set jer ankomme til møder på ladet af lastbiler i Den Dominikanske Republik.

Vi lærer i Mormons Bog, at hvis den opvoksede slægt – det er jer – bliver omvendt til Jesu Kristi evangelium, og de holder deres pagter, så er fremtiden lys for alle Herrens folk. Men når den opvoksede slægt ikke opnår et vidnesbyrd og lever op til deres ansvar, så begynder de ældre og mere trofaste mennesker at miste modet (se Mosi 26:1-4; se også 1 Ne 8:23). Tak for jeres gode livsførelse og den lyse fremtid, som I videregiver til mig og så mange andre.

Vi er her primært i dag, fordi vi har et vidnesbyrd om Jesu Kristi gengivne evangelium. Uden det vidnesbyrd ville det være formålsløst at fortsætte med at give et budskab til jer. Jeg ved, at I har en fast tro på vor himmelske Fader og på Frelseren og på sidste dages profeter, ellers ville I ikke have gjort en indsats for at overvære dette møde. Når vi ved, at det gengivne evangelium er sandt, tager vi det hele til os og ikke kun det, der passer os. Vi tror på vor himmelske Faders plan og på alt det, profeterne og apostlene har lært os. Jeg ved, at når I er til stede i dag med et åbent og bønsumt hjerte, vil Ånden bibringe hver eneste af jer nogle individuelle og vigtige lærdomme.

Da jeg overvejede og bad til Herren for at finde ud af, hvad han ønskede, jeg skulle sige til jer i aften, gik mine tanker ofte til mine 79 niecer og nevøer. Jeg har gået med dem, sunget med dem og hørt deres vidnesbyrd. Jeg elsker dem alle sammen. Jeg ved, at hver eneste af dem har et ønske om at gøre en forskel i verden og lade deres liv betyde noget. 22 af disse 79 niecer og nevøer er enlige voksne på jeres alder. Ud

af disse 22 er 11 af dem for tiden på mission eller har været på mission, og andre forbereder sig til en mission. Nogle forbereder sig på ægteskab. Nogle er færdige med skolen og søger deres plads i verden. De har alle videreuddannet sig eller er i gang.

Disse niecer og nevøer har enestående gaver, og blandt dem findes de, der har oplevet sygdom, overlast og tragedie. Eftersom jeg ved, at mine niecer og nevøer på mange måder repræsenterer jer, har jeg forberedt dette budskab med dem i tankerne. Når jeg tænker på dem, tænker jeg på jer. Hver eneste af jer har været, er eller vil komme i samme situation som disse niecer og nevøer. Jeg har søgt om inspiration til, hvordan jeg kunne være til gavn for dem med nogle af deres spørgsmål, og ved at gøre det håber jeg også at kunne være til gavn for jer. Jeg indbyder jer alle til at være en del af vores slægt i dag. Jeg vil tale til jer som en kærlig, omsorgsfuld tante.

Abrahams velsignelser

Profeten Abraham havde den samme alder som jer. Vi læser om det i Den Kostelige Perle: »I kaldæernes land, der hvor mine fædre boede, indså jeg, Abraham, at det var nødvendigt for mig at finde et andet sted at bo« (Abr 1:1). Abraham var kommet til det punkt, hvor han måtte af sted på egen hånd og begynde sit voksenliv. Han sagde, at han »stræbte efter at leve retfærdigt« og ønskede at besidde »større kundskab og at blive fader til mange folkeslag, en fredsfyrste« (v. 2). Han vidste, at der var »større lykke og fred og hvile« (v. 2) for ham, end den han for øjeblikket havde.

Abraham stræbte efter disse velsignelser. Han higede efter dem. Herren sagde til Abraham:

»Og jeg vil gøre dig til et stort folkeslag, og jeg vil velsigne dig i overmål og gøre dit navn stort blandt alle folkeslag, og du skal være en velsignelse for dine efterkommere efter dig, så de i deres hænder skal bære denne tjenestegerning og dette præstedømme til alle folkeslag.

Og jeg vil velsigne dem ved dit navn; for så mange, som antager dette evangelium, skal kaldes ved dit

navn og skal blive regnet for dine efterkommere og skal rejse sig og prise dig som deres fader;

og jeg vil velsigne dem, der velsigner dig, og forbande dem, som forbander dig; og i dig ... og dine efterkommere ... skal alle jordens slægter blive velsignet, nemlig med evangeliets velsignelser, som er frelsens velsignelser, nemlig evigt liv« (Abr 2:9-11).

Den pagt blev bekræftet for os gennem Joseph Smith i afsnit 132 i Lære og Pagter (se v. 30-32). Disse velsignelser med større lykke, fred og hvile er de velsignelser, som vi hver især modtager, når vi indgår pagter i hellige templer og skaber en evig familie. Jeres patriarkalske velsignelse kan hjælpe jer med at forstå jeres personlige linje til Abraham.

Kirkeledere taler ofte til unge enlige voksne om at stræbe efter disse velsignelser – velsignelser, der kun kan findes ved at skabe en evig familie. Enhver af jer ved, at jeres fremtidige lykke, jeres evige udvikling og Herrens riges fremgang på jorden afhænger af, at I skaber en stærk og lykkelig evig familie.

Som trofaste sidste dages hellige af den opvoksende slægt har de fleste af jer et vidnesbyrd om jeres ansvar for at gifte jer og stifte familie. I ved godt, at I ikke kan modtage Abrahams fulde velsignelser, hvis I er enlige. Men de fleste af jer bliver ikke gift i morgen. Faktisk har de fleste af jer endnu ingen anelse om, hvem I vil giftes med. Så når vi taler om jeres ansvar om at blive gift, fremkalder det måske frustrerende følelser, fordi denne vigtige del af jeres evige udvikling følger ikke jeres tidsplan.

Det minder mig om en oplevelse, som min mand havde, mens han spillede på basketball-holdet i High School. Spillerne havde forberedt sig godt og tog af sted til det rivaliserende holds sportshal. De var fysisk og mentalt parate til at vinde over deres modstandere. De var i omklædningsrummet, og deres træner havde netop afsluttet sin peptalk. De var sprængfyldt med energi og tillid, da de løb mod døren, som førte videre til banen. Den var låst! Boldspillerne pløjede ind i hinanden mod døren, og deres energi døde ud i omklædningsrummet, før kampen nogensinde begyndte.

Sommetider tror jeg, at det er det, der sker for jer, når vi taler til jer om ægteskab og familie. Vi opmuntrer jer til at blive begejstrede over mulighederne, men i virkeligheden føler I det måske som om, at I støder på en låst dør. I behøver ikke at leve et liv i venten og undren. I behøver ikke at miste den styrke og

begejstring, som I har nu, og som Herren har brug for hos jer for at opbygge sit rige.

Så lad os derfor fokusere på fire ting, I kan gøre lige nu. Disse fire ting kan være nøgler, som vil hjælpe jer med at åbne døren til Abrahams velsignelser. De fire ting er at tjene andre, fortælle andre om evangeliet, deltage i tempeltjeneste og slægtsforskning og forberede jer til fremtiden.

Alle disse punkter indbyder Helligånden til at være jeres ledsager. De holder jer til de rigtige steder, til at gøre de rigtige ting med de rigtige mennesker, og de udskiller jer som Jesu Kristi disciple. Ved at deltage i disse fire ting med jeres jævnaldrende vil I udvikle venskaber og bekendtskaber og få det sociale liv, som kan hjælpe jer med at finde en at gifte jer med i templet, og som I kan skabe en evig familie sammen med.

Tjen andre

Lad os først tale om at tjene andre. Teenage-alderen og årene som ung voksen er normalt en tid med stor interesse for sig selv. Der er så mange beslutninger at træffe, og det er let at blive for indadskuende. Det første, jeg som omsorgsfuld tante vil opmuntre jer til, er at glemme jer selv. I kan formentlig deltage i færre aktiviteter, som har til formål blot at underholde jer, når I kan og bør finde bedre måder at gøre livet lidt lettere for en anden på.

Den hurtigste måde at finde venner på er at finde glæde, at føle taknemlighed og at få Åndens følgeskab ved at knæle ned og spørge Herren: »Hvem har brug for min hjælp i dag?« Og begynd så at hjælpe.

For nylig så jeg en film om to unge mænd, som boede i England i 1800-tallet. Disse mænd stillede spørgsmålet: »Hvem har brug for min hjælp?« De havde været vidne til slavehandlens frygtelige onde og fået den idé, at de kunne forandre verden ved at udrydde slavehandlen. Det var et ultimativt og umuligt tjenesteprojekt. Det betød, at de skulle ændre hele deres lands økonomi, for ikke at nævne de sociale og etiske regler også. Men disse mænd sagde: »Vi kan gøre det!« De sluttede, at de var så unge, at de ikke vidste, de ikke kunne gøre det! Det tog dem en vis tid at afslutte det projekt, men de endte med at tilvejebringe menneskeheden denne store tjeneste.

I dag er der i hvert eneste land i denne verden mange vigtige sager, der kunne bruge *jeres* energi og vision. Over hele verden er der brug for at blive ryddet op i byer og parker. Der er brug for at bygge skoler og

hjem for forældreløse børn og besætte dem med frivillige. Regeringer har brug for hjælp til at følge de korrekte principper. I har den mentale, følelsesmæssige og fysiske styrke til at gøre disse ting.

Mange vigtige sager i historien er blevet udført af unge mennesker. I kan tjene som enkeltpersoner eller bønsumt organisere jer i jeres kaldelse – i grupper af unge voksne, menigheds- og institutgrupper og Hjælpeforeningen og præstedømmekvorummer – sammen vil I være i stand til at gøre en forskel for evigt i verden. De fleste muligheder for at tjene findes meget nær hjemmet, i jeres familie og menighed. I har nu alderen og er modne nok til at føre an med at planlægge og organisere denne slags aktiviteter. I ved også, hvordan man får svar på bønner for at lære, hvad Herren vil have jer til at gøre.

Når I skuer udad, vil Ånden være hos jer for at vejlede jer i alle de beslutninger, I skal træffe i livet, fordi Ånden altid ledsager retskaffen tjeneste. I vil ikke have nogen problemer med at finde steder, hvor I kan tjene. Mens I tjener sammen med jeres jævnaldrende, udvikler I gode venskaber og får meningsfyldte sociale oplevelser. Og fordi jeres bekendtskaber og venskaber udvides, er der en øget sandsynlighed for, at I finder en ægtefælle og skaber en evig familie.

Fortæl andre om evangeliet

For det andet: Fortæl andre om evangeliet. Denne verden er fyldt med mennesker, som endnu ikke kender evangeliets gode nyheder. I er en særlig forberedt gruppe, der kan hjælpe med, at retskaffenhed og sandhed skyller hen over jorden.

Nogle af jer har haft muligheden for at være de første missionærer, der har anvendt *Forkynd mit evangelium*. Med det i tankerne bør de, der forbereder sig til en mission, være nogle af de højest kvalificerede missionærer, verden nogensinde har kendt. De, der nu forbereder sig til en mission, er bedre stillet end nogen anden generation med hensyn til at være effektive fra den første dag på deres mission. På grund af jeres muligheder på dette område bør I ankomme og være klar til at tjene. I bør vide, hvordan I gør jer værdige til og modtager Åndens hjælp. Derudover er de, der ved, hvordan man arbejder hårdt hver dag, gladere under deres mission. Jeg har virkelig nydt at læse mine niecers og nevøers breve, hvori de beskriver deres enestående udfordringer og muligheder på deres mission. Deres breve er fyldt med livskraft

og glæde. De skriver om deres mission, som om de oplevede deres livs største eventyr.

Den iver med at fortælle andre om evangeliet må fortsætte efter en mission, og I storslåede missionærer ville naturligvis aldrig ønske at lægge jeres evner til at fortælle andre om evangeliet på hylden. Eftersom I er enlige og ikke har ansvaret for at tage jer af en familie, er I i den helt rigtige situation til at fortælle andre om evangeliet. I har alle venner eller familie, som endnu ikke er blevet omvendt til evangeliet og ikke kender Gud, som de burde. Næsten hver eneste menighed og gren i Kirken har lister med mennesker, som af den ene eller den anden grund er stoppet med at komme og forny deres pagter ved nadvermødet. Jeres hjælp er afgørende for at føre dem tilbage. I jeres kaldelser, enten som venner eller enkeltvis, kan I henvende jer mere proaktivt for at forkynde evangeliet og således aktivere dem, der måtte være stoppet med at komme.

Jeg så et eksempel på en sådan missionærgerning, som ung pige i Brasilien, da min far virkede som missionspræsident. Få uger efter at en af vore brasilianske søstre havde afsluttet sin mission, fortalte hun min far, at hun ikke kunne se sig en fremtidig familie med evangeliet for sig, fordi der ikke var nogen sidste dages hellige mænd i hendes by, som hun kunne gifte sig med.

Hendes missionspræsident sagde: »Du har netop fuldført en mission, hvor du har undervist og omvendt mennesker til evangeliet. Var du en god missionær?«

»Ja!« svarede hun.

»Har du stadig evnerne og Ånden til at fortælle andre om evangeliet?«

»Ja!« bekræftede hun.

»Så forslår jeg, at du tager tilbage til din by. Tag hen på steder, hvor gode og værdige unge mennesker tager hen. Så se efter en mand, som ligner en missionær eller en fremtidig biskop. Bliv hans ven, fortæl ham om evangeliet og omvend ham. Du finder måske en mand, du kan gifte dig med, hvis du gør sådan.«

Det var nøjagtig, hvad søsteren gjorde. Hun mødte en mand i sin by, der var værdig og god. Hun blev hans ven, fortalte ham om evangeliet, og han blev døbt. Senere udviklede de en dybere kærlighed til hinanden, og de blev gift i templet. Han blev faktisk biskop, stavspræsident, missionspræsident og tempelpræsident!

Nuvel, mine unge venner, jeg antyder ikke, at det er en magisk opskrift på at finde en ægtemand eller hustru. Husk blot, som denne brasilianske søster gjorde, at profeter gentagne gange har rådet jer til kun at søge partnere blandt dem, der er værdige medlemmer af Kirken. Jeg fortalte den beretning for at illustrere, at når I fortsætter med at fortælle andre om evangeliet efter jeres mission, finder I sandsynligvis værdige venner, som I kan nyde evangeliets velsignelser sammen med, og disse nye medlemmer kunne derefter blive en del af jeres gruppe af potentielle partnere.

Hvis I bønsumt skulle organisere jer i jeres kaldelse med grupper af unge enlige voksne, menigheds- og institutgrupper, i Hjælpeforening og i præstedømme-kvorummer kunne I planlægge at udføre missionær-aktiviteter under ledelse af præstedømmeledere. I har nu alderen og er modne nok til at føre an med at planlægge og organisere denne slags aktiviteter. Kirken har brug for jeres energi i dette vigtige arbejde. Mange af vor himmelske Faders børn har brug for evangeliets budskab, og kender ikke sandheden endnu. I har evnerne og vidnesbyrdet til at fortælle andre om evangeliet. I har evnerne og vidnesbyrdet til at fremme Herrens værk. I ved også, hvordan man får svar på bønner for at lære, hvad Herren vil have jer til at gøre.

Når I fortæller andre om evangeliet, vil Ånden være hos jer og vejlede jer i alle de vigtige beslutninger, I træffer, fordi Ånden altid ledsager os, når vi underviser i og vidner om sandheden. Mens I fortæller andre om evangeliet sammen med jeres jævnaldrende, udvikler I gode venskaber og får meningsfyldte sociale oplevelser. Og fordi jeres bekendtskaber og venskaber udvides og Ånden arbejder sammen med jer, er der en øget sandsynlighed for, at I finder en ægtefælle og skaber en evig familie.

Deltag i tempeltjeneste og slægtsforskning

For det tredje: Deltag i tempeltjeneste og slægtsforskning. I er den fuldt beredte styrke til at deltage i tempeltjeneste og slægtsforskning.

Da I var unge mænd og unge piger, havde I fået overdraget at arbejde på *Pligt mod Gud* og *Personlig fremgang*. I husker, at der på disse hæfter var et billede af templet. Det er, fordi Det Første Præsidentskab har valgt, at templet skal være symbolet for Kirkens unge. I kvinder, hvis I har fortjent jeres medaljon, er

templet så stadig symbolet i jeres liv? Er jeres øjne stadig fæstnet mod templet? I mænd, kan I sige det samme?

I ved, at mange mennesker gennem århundreder er døde uden kendskab til evangeliet. Disse mennesker er jeres nære og fjerne slægtninge. De venter på, at I gør det nødvendige for at binde jeres familie sammen og udføre de frelsende ordinancer på deres vegne.

Tempeltjeneste og slægtsforskning bliver gjort lettere af teknologien. Det er åbenlyst, at I er en særlig forberedt generation med det teknologiske talent til at udføre dette arbejde. Min bedstemor Bangerter havde et stærkt vidnesbyrd og en presserende følelse af slægtsforskningens vigtighed. For mange år siden, da hun havde samlet 25.000 navne fra sin familie, måtte hun indføre hvert navn i hånden på skemaerne. Hun ville have været så taknemlig for et computerprogram, der kunne have hjulpet hende med at være mere præcis og effektiv. Nu har hun hundredvis af dygtige unge mennesker blandt sine efterkommere, som er i stand til at hjælpe hende fra denne side af sløret. Jeres familie har brug for jeres hjælp. Jeres menighed eller gren har brug for jeres hjælp i denne vigtige aktivitet.

De fleste af templerne i verden har ikke travlt nok. Herren har lovet at plante de løfter i jeres hjerte, der blev givet til fædrene, og at jeres hjerte ville vende sig til fædrene, så jorden ikke vil blive lagt fuldstændig øde ved hans komme (se L&P 2:2-3). Jeres tekniske evner er en delvis opfyldelse af denne profeti, og jeg håber, at I fornemmer dette værks presende karakter. I blev født i denne tidsalder for at udføre tempeltjeneste og slægtsforskning.

I modtager også personlige velsignelser som følge af deltagelse i tempeltjeneste og slægtsforskning. En af disse er, at I er i stand til at kvalificere jer til en tempelanbefaling, som tilkendegiver jeres værdighed over for Herren. En tempelanbefaling er faktisk et symbol på lydighed. Når I deltager med jeres jævnaldrende i dette værk, ved I, at de også er værdige.

En ofte fortalt historie i familien illustrerer vigtigheden af en tempelanbefaling. Da en af mine søstre var ung, dansede hun en aften med en mand, som hun godt kunne tænke sig at lære nærmere at kende. Da hun kom hjem, fortalte hun min mor om ham. Min mor var skeptisk og sagde, at man på ingen mulig måde kunne vide, om en mand var god ved blot at danse med ham.

Min søster svarede: »Han har en tempelanbefaling, så han må være ret god.«

Min mor spurgte: »Hvordan ved du, at han har en tempelanbefaling? Spurgte du ham, mens I dansede: »Nå, har du så en tempelanbefaling?«

Min søster grinede og sagde: »Nej, men han sagde noget om, at han havde planer om at tage i templet i morgen med en missionærkammerat, og han må have en anbefaling for at kunne gøre det.«

Med fuldt overlæg spurgte min mor: »Hvorfor er det så vigtigt at vide det?«

Min søster svarede: »Jo altså, hvis jeg ved, at en mand har en tempelanbefaling, så ved jeg, at han holder visdomsordet, jeg ved, at han betaler sin tiende, jeg ved, at han deltager i sine møder, jeg ved, at han ærer præstedømmet, jeg ved, at han opretholder Kirkens ledere, og jeg ved, at han har et vidnesbyrd om vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Jeg vil gerne begynde med en tempelanbefaling som grundlag for et forhold og gå videre derfra. Når jeg ved, at en mand har en tempelanbefaling, så er der mange spørgsmål, som jeg ikke behøver at stille.«

En nylig instruktion fra Det Første Præsidentskab klarlægger retningslinjerne for at opnå en tempelanbefaling og modtage sin begavelse. Det blev gentaget, at det at modtage sin tempelbegavelse er en alvorlig sag, som kun bør gives til dem, der er tilstrækkeligt forberedt og modne nok til at overholde de pagter, de indgår. Det Første Præsidentskab bekræftede også, at enlige medlemmer i deres sene teenageår eller i begyndelsen af tyverne, som ikke har modtaget en missionskaldelse, eller som ikke er forlovet og skal giftes i templet, ikke bør anbefales til templet for at modtage deres egen begavelse. Imidlertid kan ethvert medlem, der er 12 år eller derover, modtage en tempelanbefaling med begrænset anvendelse for at udføre dåb for de døde.¹

De af jer, der i dag ikke er værdige til at have det privilegium at være i besiddelse af en tempelanbefaling, bør arbejde sammen med jeres biskop eller grenspræsident om at kvalificere jer til en tempelanbefaling hurtigst muligt. Vær så venlig ikke at være foruden dette livsvigtige bevis. Jeg vidner om, at forsoningen er virkelig, og at synd kan tilgives efter passende omvendelse.

I kan og bør holde templerne meget travlt beskæftigede. Tempeltjeneste og slægtsforskning er jeres arbejde. Meget afhænger af jer! Kirken har brug for

jeres energi i dette vigtige arbejde. Det er jer, der kan udføre så meget med jeres energi og dygtighed.

Når I deltager i tempeltjeneste og slægtsforskning, er I sikre på at have Ånden til at trøste jer i jeres udfordringer og til at vejlede jer i alle de vigtige beslutninger, I skal træffe. Når I deltager i dette værk som enkeltpersoner, i jeres menigheds- og institutgrupper og i jeres Hjælpeforening og præstedømmekvorummer, vil I udvikle gode venskaber og få meningsfulde sociale oplevelser. Og fordi jeres bekendtskaber og venskaber udvides og Ånden arbejder sammen med jer, er der en øget sandsynlighed for, at I finder en ægtefælle og skaber en evig familie.

Forbered jer til fremtiden

For det fjerde: Forbered jer til fremtiden. I befinder jer på en enestående årstid i jeres liv. I bør forberede jer på fremtidige roller og ansvar. Denne årstid i livet kommer kun til jer én gang. Tag det til jer! Nyd den!

I livets naturlige gang vil de fleste af jer blive ægtemænd og hustruer. I vil blive fædre og mødre. I vil blive kirkeledere og lærere. I vil blive medarbejdere eller arbejdsgivere. Forbereder I jer på disse ansvarsområder?

Mange af jer er optaget af forskellige former for uddannelse. Sidste dages profeter har igen og igen rådet jer til at få al den uddannelse, I overhovedet kan få. I lever i en stadig mere teknisk og sofistikeret verden. Uddannelse vil hjælpe jer til at opbygge Herrens rige og til at forsørge jeres kommende familie. Eftersom uddannelse er så vigtig for den opvoksende generation, blev den selvsupplerende uddannelsesfond oprettet, og nu nyder over 30.000 unge mennesker godt af den på verdensplan. Kirken har også investeret mange ressourcer i religionsinstitutter over hele verden og i fremragende kirkeskoler og universiteter. Jeg håber, at I følger det profetiske råd om at få al den uddannelse og oplæring, som det overhovedet er muligt for jer.

Det er rigtigt, at I bedre vil være i stand til at tjene i Kirken og opbygge Herrens rige, hvis I har en god beskæftigelse. Mødre og fædre bliver bedre forældre, når de er uddannet og ved, hvordan de skal løse familiens problemer og styre deres hjem klogt.

Nogle af jer kvinder er nu ved at beslutte, om I skal gifte jer og stifte familie eller vælge en karriere. I er dygtige og kvalificerede, og I har muligheder, som jeres bedstemødre aldrig ville have drømt om. Muligheder for at opnå kvalifikationer og markere

jer på verdensscenen har aldrig været større. Men jeg håber, at I træffer beslutninger med Abrahams velsigelser i tankerne.

Sidste dages hellige kvinder bør forstå, at uanset hvor mange mennesker, de hverver til at hjælpe sig med hjem og børn, så kan de ikke uddelegere deres rolle som familiens vigtigste opdrager og underviser. Retfærdigt moderskab vil altid trække på alle ens reserver for at imødekomme familiens behov. Som en datter af Gud, der har indgået pagter med ham, bærer hver eneste af jer den nødvendige og uundværlige kvindelige halvdel af ansvaret for at opfylde Herrens plan.

Hver eneste af jer har jeres handlefrihed til bønsumt og ydmygt at vælge, hvordan I skal gribe jeres karrieremuligheder an. Hvert valg har en konsekvens. I kan ikke have det hele og gøre det hele. I må vælge med evige prioriteter i tankerne. Jeg ville ønske, at I vil forstå, at der ikke findes nogen blændende karriere. Enhver form for beskæftigelse har sine egne givne udfordringer. Mange af de valg, der findes i verden i dag, konkurrerer med evige mål og ansvar. Mange af disse valg kunne overtale jer til at nøle med eller begrænse antallet af børn, I indbyder i jeres familie. Mange af disse valg kunne frarøve jer afgørende tid og energi nødvendig til passende omsorg for jeres ægtefælle, jeres børn og jeres ansvar i Herrens rige. Disse beslutninger er mellem jer og Herren. Han kender jeres hjertes ønsker og jeres enestående situation.

De fleste blandt jer vil blive gift en dag. På dette sted i livet til forberedelse – udvikler og kigger I da efter de rigtige kvaliteter i en evig ledsager?

For nogen tid siden sagde præsident Gordon B. Hinckley til mændene: »Den pige, I bliver gift med, løber en frygtelig risiko. Hun vil give alt, hvad hun har i sig, til den unge mand, hun bliver gift med. Han kommer i vid udstrækning til at være bestemmende for resten af hendes liv.«²

I mænd, er I ved at blive en sådan person, der kunne bede en pige om at løbe en risiko med jer?

I kvinder, I kunne blive spurgt om det samme. Den mand, I gifter jer med, løber også en risiko med jer. I afsnit 25 i Lære og Pagter giver Herren et godt råd til kvinder om at »være til trøst for ... din mand ... med opmuntrende ord, i en sagtomdig ånd« (L&P 25:5). Er I en sådan kvinde? Den mand, I gifter jer med, vil i det store og hele være lykkelig på grund af jeres indflydelse på hans lykke.

Nogle af jer har allerede fundet en, I føler jer tiltrukket af, som I passer sammen med, og som har nogle kvaliteter, I beundrer, men I er måske bange for at forpligte jer, fordi I spekulerer på, om I mon i morgen, eller næste uge, eller næste år vil finde en, som er endnu mere ideel.

Eftersom denne beslutning er så vigtig, er der mange af jer, der bekymrer jer over, om I foretager det rette valg. De eksempler, vi finder skildret i film og bøger om, hvordan man vælger en ægtefælle, giver os ikke meget hjælp. De fremstiller ofte dette valg som en tilfældighed eller skæbnen, en magisk begivenhed. Disse romancer bliver normalt skildret irrationelt som et øjeblikks opdagelse af den eneste ene.

Med hensyn til såkaldte sjælevenner har præsident Spencer W. Kimball sagt: »Sjælevenner er fiktion og en illusion, og hvis enhver ung mand og enhver ung kvinde vil gøre sig umage for at bede om at finde en partner, med hvem livet kan blive mest mulig harmonisk og smukt, er det en kendsgerning, at næsten enhver god mand og enhver god kvinde kan opnå lykke og et vellykket ægteskab, hvis begge er villige til at betale prisen.«³

Profeter har givet nogle inspirerede retningslinjer for at hjælpe jer med at finde en ægtefælle. For 20 år siden nævnte præsident Ezra Taft Benson nogle kvaliteter, som mænd bør kigge efter i en ægtefælle. Hans ord er stadig sande.

»Men kære brødre - I må ikke forvente fuldkommenhed, når I vælger en ægtefælle. Lad være med at være så kræsne, at I overser hendes vigtigste egenskaber – at hun har et stærkt vidnesbyrd, at hun efterlever evangeliets principper, elsker sit hjem, ønsker at blive en mor i Zion og støtter jer i jeres kaldelser i præstedømmet ...

Og en god målestok for, om en person kunne være den rigtige for dig, er denne: Tænk du de ædleste tanker i hendes selskab? Tragter du efter at gøre de ædleste gerninger? Ønsker du at være bedre, end du er?«⁴

Lad os nu lytte til præsident Hinckleys råd til kvinder: »I håber at få fat i den fuldkomne mand. Jeg har endnu ikke mødt en, der er fuldkommen. Sigt højt, men sigt ikke så højt, at I rammer helt ved siden af jeres mål. Det, der virkelig betyder noget, er, at han vil elske jer, at han vil respektere jer, at han vil ære jer, at han vil være fuldstændig tro mod jer, at han vil give jer frihed til at udtrykke jer og frihed til at udvikle jeres egne

talenter. Han vil ikke være fuldkommen, men hvis han er venlig og betænksom, hvis han kan arbejde og tjene til livet, hvis han er ærlig og fuld af tro, så er det sandsynligt, at I ikke går helt galt i byen, og at I vil blive umådelig lykkelige.«⁵

Lad mig stille et spørgsmål: Hvis I skulle giftes i morgen, er I så parate til at være en god ægtefælle? Ville I bibringe jeres ægteskab personlige egenskaber, som ville gøre jer til en god ægtefælle? Er I gode til at kommunikere? Er I gode til at løse problemer? Har I evner til at skabe en befordrende atmosfære i jeres hjem? Har I nok tro, håb og næstekærlighed til at skabe et ægteskab, der kan overleve og trives?

Som en tante, der nu taler ærligt til jer, håber jeg, at I mænd forstår, at der ikke findes nogen værdig kvinde, der vil blive henrykt over beskidt vasketøj, ubehagelige vaner eller et sjusket udseende. En retskaffen kvinde vil elske jer for det, jeres sind og hjerte indeholder, men hun vil i høj grad værdsætte jeres bestræbelser på at vise hende en god opførsel og betænksomhed. I bør også vide, at der ikke er nogen partner, der fornøjet ser gennem fingre med selviskhed. Husk, at ingen retskaffen Guds datter villigt vil tolerere en pornografisk vane hos de unge mænd, de går ud med og gifter sig med. Faktisk er det sådan, at hvis en ung kvinde har nogen som helst fornemmelse af, at den unge mand, hun er interesseret i, er involveret i pornografi af nogen art, ville jeg bede hende om at betragte det som en blinkende rød lampe, hvilket betyder, at hun skal »stoppe dette forhold.« Nu er tiden til at udvikle retskafne og respektfulde vaner og kristuslignende egenskaber, der vil velsigne jeres fremtidige ægteskab og familie.

I kvinder, når jeg taler som en tante, der elsker jer, er der ikke nogen prins på den hvide hest, der med glæde vil værdsætte urene eller ubehagelige vaner hos jer, ej heller et skødesløst udseende. En retskaffen mand vil elske jer for det, jeres sind og hjerte indeholder, men han vil være endnu mere taknemlig for en kvinde, der værdsætter renlighed og skønhed i sig selv og sine omgivelser. Retkafne mænd tiltrækkes af kvinder, der udstråler noget smukt. Ej heller vil nogen retskaffen præstedømmebærer villigt tolerere en pornografisk vane hos sin hustru eller værdsætte, at hun udstiller eller reklamerer for sit dyrebare legeme over for andre mænd ved at klæde sig kropsnært eller anstødeligt eller på anden vis opfører sig upassende. Derudover mangler jeg stadig at møde den mand, der finder glæde ved dramatisk følelsesmæssig udfoldelse

samt temperamentsfulde anfald af arrigskab. Der findes ingen partner, der med fornøjelse ser gennem fingre med selviskhed. Nu er tiden til at udvikle retskafne og respektfulde vaner og kristuslignende egenskaber såsom venlighed og langmodighed, der vil velsigne jeres fremtidige hjem og familie.

Forstå venligst, hvad jeg netop har sagt. Jeg vil gerne have, at I ved, at jeres ufuldkommenheder og svagheder følger med jer ind i jeres ægteskab og bliver forstørret i de rammer. Medmindre I skal giftes i dag, har I stadig tid til at fjerne dårlige vaner og udvikle gode vaner og egenskaber, der vil velsigne jeres ægteskab og familie. Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Det er derfor, at det er værdifuldt at se fremad, at fastsætte en kurs, og i det mindste være delvis parat, når beslutningens øjeblik kommer.«⁶

De fleste af jer bliver også fædre og mødre, der vil skabe retskafne hjem for jeres familie. Da jeg var ung, lærte min mor mig, at mens jeg var alene, måtte jeg lære at tage vare på én person og ét værelse, så jeg kunne være forberedt på at tage vare på flere personer og flere værelser.

I Lære og Pagter giver Herren os en opskrift på et hjem fyldt med Ånden. Det bør være »et bønnens, fastens [og] troens hus« (L&P 109:8). Det bør være et hus, hvor Herrens Ånd kan hvile, hvor intet urent har lov at komme ind, og et lærdommens hus, hvor de bedste bøger studeres, deriblandt skrifterne (se v. 7).

Det inspirerer til følgende spørgsmål: Er det hjem eller værelse, hvor I for øjeblikket bor, et sådant hjem? Beder I, faster I og læser I skriften i jeres værelse? Bor I et sted, hvor der er orden eller ro? Tillader I, at urene ting gennem film, bøger eller internettet kommer ind i det? Fylder I det med opløftende ting – de bedste ting? Er jeres nuværende hjem et sted, hvor Herrens ånd kan dvæle?

Derudover er der nogle vigtige færdigheder, som I bør udvikle, der vil hjælpe jer til at blive en god far eller mor og skabe et lykkeligt hjem. Disse færdigheder indebærer at lave mad, gøre rent og reparere ting, der er gået i stykker. Klog økonomisk praksis er også vigtig for et lykkeligt ægteskab. Det indebærer omhyggelig styring af studielån. Præsident Hinckley har sagt: »Der er intet, der vil skabe et mere spændt forhold i ægteskabet end tyngende gæld.«⁷ En del af jeres forberedelse til ægteskab og familie er at benytte jer af gode økonomiske vaner og praksis nu, således at når

I bliver gift, kan I og jeres ægtefælle begynde et nyt liv sammen uden enorme økonomiske byrder.

I bliver nu betragtet som voksne, og I ved, hvordan I selv skal stå til ansvar. Jeg håber, at I får mest muligt ud af den dyrebare gave, som tid er, hvor I skal forberede jer på jeres fremtidige roller og ansvar. Når I forbereder jer passende på jeres fremtidige roller og ansvar, har I Ånden til at lede jer i jeres vigtige beslutninger. Når I forbereder jer på jeres fremtid, er det mere sandsynligt, at I vil danne venskaber, der vil hjælpe jer med at finde en, I kan gifte jer med i templet og skabe en evig familie med.

Nuvel, mine kære niecer og nevøer, mine venner, jeg vil gerne udtrykke min kærlighed og tillid til jer. Meget afhænger af jer. I er konstant blevet undervist i jeres ansvar om at søge Abrahams velsignelser, hvilket indebærer dannelsen af en evig familie. Jeg tilskynder jer til ikke unødigt at udsætte ægteskab og at få børn. Netop nu venter tapre åndelige børn på, at I inviterer dem ind i en lykkelig, beseglet familie.

I er nu på en årstid i jeres liv, hvor I bør søge Abrahams velsignelser. Udsættelse af ægteskab indtil I har nået et andet mål, uanset hvor vigtigt verden siger, det er, øger kun jeres sårbarhed over for umoralitet, hvilket kan bringe jeres muligheder for at modtage disse velsignelser i fare. Jeg beder jer om ikke at udsætte jer selv for fristelse ved at forhale dette naturlige og vigtige skridt i jeres evige fremgang. Når beslutningen om, hvem I skal giftes med, er taget, er tro det, I har mest brug for. At vente på at nå andre mål som fx at få mere uddannelse, flere penge eller flere ting før ægteskabet, udsætter blot de lovede velsignelser.

Jeg har i dag talt til jer som tanten, der elsker jer. Jeres egne tanter og onkler har sandsynligvis også rådgivet jer. Jeg er sikker på, at jeres præstedømmeledere, lærere og vejledere også har interesseret sig for jeres fremtid. Jeg håber, at I på denne vigtige årstid i jeres liv også lytter omhyggeligt til retskafne forældres råd, som har et evigt ansvar for jeres velfærd.

Præsident Monson har sagt: »Når I skal træffe en beslutning så betydningsfuld som hvem, I skal gifte jer med, foreslår jeg, at I søger jeres forældres hjælp. Tag jer tid til at betro jer til dem, for de vil hverken forlade eller svigte jer. De elsker jer højt og ønsker det bedste i livet og evighedens højeste løfter for en dyrebar datter eller en modig søn.«⁸

Jeg har i dag talt om fire nøgler, som kan hjælpe jer med at åbne døren til disse velsignelser: I kan og bør tjene andre. I kan og bør fortælle andre om evangeliet. I kan og bør være frelsere på Zions bjerg ved at deltage i tempeltjeneste og slægtsforskning. Og I kan og bør gøre alt, hvad I kan, for at forberede jer på jeres fremtidige roller og ansvar.

Disse fire ting, jeg har beskrevet, vil øge jeres tro og lykke hele livet. De er tegn på en trofasthed, der vil styrke jeres fremtidige ægteskab og familie og indbyde Ånden til at være hos jer. Når I deltager i disse ting som enkeltpersoner, med jeres venner, i jeres kvorummer, i Hjælpeforeningen og institutgrupper, opbygger I en social omgangskreds og venskaber, der vil holde jer på de rigtige steder og gøre det rigtige med de rigtige mennesker og derved øge sandsynligheden for, at I møder mennesker, der kunne blive jeres fremtidige ægtefælle.

Jeg vidner om, at denne kirke bliver ledt af apostle og profeter, der tilser og leder Herrens anliggender over hele verden. Jesu Kristi gengivne evangelium er sandt. Fordi det er sandt, afhænger meget af jer, den opvoksende slægt. Som en kærlig tante håber jeg, at I – ligesom Abraham – vil leve retfærdigt, at I vil stræbe efter fædreneres velsignelser ved at indgå tempelpagter og danne evige familier, og at I derved vil finde større kundskab, lykke, fred og hvile. I Jesu Kristi navn. Amen.

NOTER

1. Se brev fra Det Første Præsidentskab, 7. september 2007.
2. »Lev værdigt til at få den pige, I en dag vil ægte«, *Stjernen*, juli 1998, s. 52.
3. »Harmoni i ægteskabet«, *Liahona*, okt. 2002, s. 36.
4. »Invitation til ophøjelse«, *Stjernen*, juli 1988, s. 49.
5. »Til Kirkens kvinder«, *Liahona*, nov. 2003, s. 114.
6. »Whom Shall I Marry?«, *New Era*, okt. 2004, s. 4.
7. »Lev værdigt til at få den pige, I en dag vil ægte«, *Stjernen*, juli 1998, s. 52.
8. »Whom Shall I Marry?«, *New Era*, okt. 2004, s. 7.